

Dato	10. november 2017
Sagsbehandler	Julie Flagsø
Mail	juf@vd.dk
Telefon	+45 7244 3013
Dokument	17/13542-6
Side	1/4

Endelig afgørelse, klage over Københavns Kommunes afgørelse ang. etablering af reserveret handicappads med nummerpladetavle

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 25. september 2017 over Københavns Kommunes afgørelse af 29. august 2017 vedr. ansøgning om nummerpladetavle til handicapparkeringsplads på adressen X-vej.

Vejdirektoratet sendte dig den 18. oktober 2017 vores udkast til afgørelse. Du har ikke indsendt bemærkninger til vores udkast, hvorfor vi opretholder vores udkast til afgørelse. Vi træffer derfor følgende afgørelse:

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse i henhold til privatvejslovens¹ § 87, stk. 2, jf. § 6, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser.

Vejdirektoratet opretholder Københavns Kommunes afgørelse af 29. august 2017.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til?

Vejdirektoratet kan tage stilling til, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse efter privatvejslovens bestemmelser. Dette fremgår af privatvejslovens § 87, stk. 2.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Vi kan derfor ikke tage stilling til, om en afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelserne i forvaltningsloven², men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

¹ Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

² Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

Kommunens afgørelse

Københavns Kommune er vejmyndighed for X-vej, jf. privatvejslovens § 1, stk. 2.

Københavns Kommune har behandlet din ansøgning om, hvorvidt der kan etableres en handicap-parkeringsplads til dig, samt hvorvidt en sådan parkeringsplads kan reserveres med en nummerpladetavle.

Københavns Kommune har den 29. august 2017 meddelt tilladelse til etablering af reserveret handicapparkeringsplads med nummerpladetavle, jf. privatvejsloven § 57, stk. 1.

Klagen til Vejdirektoratet

Du oplyser i din klage, at du har fået tilladelse til opsætning af nummerpladetavle, dog for egen regning, hvilket der klages der over. Yderligere gøres det gældende, at gangdistance er væsentlig dårligere end anført i ansøgningen. Kommunen har i deres afgørelse lagt vægt på den oplyste gangdistance i vurderingen om, at der ikke er særligt tungtvejende hensyn, som taler for en tilladelse efter privatvejslovens § 57, stk. 2, jf. færdselslovens § 92, stk. 3.

Hvilke regler gælder?

Privatvejslovens bestemmelser

Hvis en eller flere grundejere ønsker at foretage en ændring på en privat fællesvej i by eller bymæssigt område med henblik på regulering af færdslen, f.eks. etablere en handicapparkeringsplads, skal der indhentes tilladelse fra kommunen og politiet. Det fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 1, jf. færdselsloven § 92, stk. 1.

Kommunens godkendelse efter § 57, stk. 1, er udtryk for en offentligretlig tilladelse. En sådan tilladelse er alene udtryk for, at kommunen og politiet ikke vil modsætte sig, at den ansøgte regulering gennemføres, jf. definitionen på offentligretlig tilladelse i privatvejslovens § 56, stk. 1.

Kommunen skal først og fremmest lægge vægt på, om færdselsmæssige hensyn eller vejtekniske hensyn taler imod tilladelsen. Kommunen kan afslå at give tilladelse, hvis sådanne hensyn skønnes at være til hinder.

Muligheden for at udnytte en tilladelse efter § 57, stk. 1, er et privatretligt spørgsmål, der ved uenighed mellem grundejerne kun kan afgøres af domstolene.

Omkostningerne i forbindelse med etablering af forhold m.m. efter § 57, stk. 1, er ligeledes et privatretligt spørgsmål og påhviler umiddelbart ansøgeren selv.

Uanset de privatretlige aftaler mellem vejejerer og de vejberettigede og uanset en tidligere offentligretlig tilladelse kan kommunalbestyrelsen med politiets samtykke bestemme, at der på en privat fællesvej skal etableres eller foretages ændringer i lovlige færdselsregulerende foranstaltninger på vejen, herunder parkeringsforhold. Kommunen afholder udgifterne hertil. Det fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 2.

Kommunen kan træffe en sådan afgørelse, når almene, offentligretlige hensyn, først og fremmest vejtekniske eller trafikale hensyn, taler for denne løsning.

Der er intet til hinder for, at en afgørelse efter § 57, stk. 2, træffes på baggrund af en ansøgning fra en borger, som i tilfældet i denne sag.

Færdselslovens bestemmelser

Kommunen kan med politiets samtykke træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning, herunder træffe bestemmelserne om parkering og standsning. Det fremgår af færdselslovens³ § 92, stk. 1, nr. 1.

Når særligt tungtvejende hensyn taler for det, kan kommunen træffe bestemmelse om, at en parkeringsplads skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap. Det fremgår af færdselslovens § 92, stk. 3. Denne bestemmelse gælder også for private fællesveje i by og bymæssigt område.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Vedr. privatvejslovens § 57, stk. 1

Ifølge § 57, stk. 1, må grundejere ikke foretage ændringer på en privat fællesvej, der indvirker på færdslen uden kommunens og politiets samtykke.

Ønsker klager at etablere en handicapparkeringsplads ud for X-vej 30, skal kommunen og politiet give tilladelse hertil.

Ved behandling af en ansøgning efter privatvejslovens § 57, stk. 1, skal kommunen alene tage stilling til, om almene, offentligretlige hensyn – først og fremmest hensyn til den almene trafik og vejtekniske hensyn – *taler imod* en tilladelse til at etablere en færdselsregulerende foranstaltning på en privat fællesvej, eksempelvis en reserveret handicapparkeringsplads.

Det fremgår af afgørelsen af 29. august 2017, at kommunen har foretaget denne vurdering, og fundet, at der ikke foreligger almene, offentligretlige hensyn til hinder for en tilladelse. Det oplyses, at der er lagt vægt på, at etableringen af handicapparkeringspladsen ikke vil være til gene eller fare for den øvrige trafik.

Vedr. privatvejsloven § 57, stk. 2

Som det fremgår ovenfor, skal en kommune ved vurdering af en ansøgning om etablering af en handicapplads på en privat fællesvej i byzone, vurdere om der er almene, offentligretlige hensyn - først og fremmest hensynet til den almene trafik og vejtekniske hensyn - *der taler* for foranstaltningen.

Det følger direkte af privatvejslovens § 57, stk. 2, jf. færdselslovens § 92, stk. 3, at kommunen med politiets samtykke kan bestemme, at en parkeringsplads skal reserveres til et bestemt køretøj, som anvendes af en person med handicap, hvis *tungtvejende hensyn taler for* det. Deraf må netop forstås, at der kan varetages almene offentligretlige hensyn ved at etablere en reserveret handicapparkeringsplads.

³ Lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017 om færdselsloven

Denne vurdering af de særligt tungtvejende hensyn, foretager kommunen ligeledes i deres afgørelse. Det bemærkes dog, at den korrekte hjemmelshenvisning er § 57, stk. 2, jf. færdselsloven § 92, stk. 3, og ikke kun § 92, stk. 3, som kommunen i deres afgørelse henviser til. Dette vurderes dog ikke at have betydning i forhold til afgørelsens lovlighed.

Det er Vejdirektoratets vurdering, at Københavns Kommunes afgørelse af 29. august 2017 er lovlig, hvorfor den opretholdes.

Det bemærkes afslutningsvis, at kommunen selvsagt alene kan træffe afgørelse på baggrund af de oplysninger om gangdistancen, som du selv har oplyst i ansøgning, samt i den til ansøgningen vedlagte lægeerklæring. Kommunen oplyser i deres udtalelse af 17. oktober 2017, at såfremt din tilstand er forværret eller at den indsendte dokumentation ikke beskriver tilstanden korrekt, er du velkommen til at indsende ny eller anden dokumentation, hvorefter kommunen vil se på sagen igen.

Prøvelse ved domstolen (Søgsmålsvejledning)

Denne afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. færdselslovens § 92 c, stk. 2.

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 88 a.

Vejdirektoratet forbeholder sig ret til at offentliggøre denne afgørelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.